

[Josiasen.]

lindre denne Krisetilstand, Forslag, der har vakt megen Modstand hos de øvrige Partier. Man har været meget betænkelig, ikke mindst fra Venstres Side og fra konservativ Side, ved at slutte sig til Socialdemokratiets Forslag. Jeg tænker paa de forud for Valget i 1926 fremsatte Forslag, der ikke alene tog Sigte paa at yde Statsgaranti og Statslaan, men ogsaa paa at yde direkte Tilskud. De vakte en saadan Modvillie hos de øvrige Partier, at det ikke var muligt at faa dem gennemført. Naar nu dette Lovforslag foreligger til Behandling, har jeg saa meget lettere ved paa mit Partis Vegne at anbefale det, som det i nogen Grad tager Sigte paa at hjælpe det nødstedte Fiskerierhverv. Thi som det allerede er nævnt af Venstres ærede Ordfører, er det danske Fiskeris Stilling kritisk. Det er en uomstødelig Kendsgerning. Færdes man mellem Fiskere, glider Samtalen uvilkaarlig ind paa de uheldige Forhold, under hvilke Fiskeriet virker for Øjeblikket, og det, man særlig gør gældende, er ikke alene de vanskelige Omsætningsforhold, men i særlig Grad de elendige Priser, der bydes. Fiskerne, Priser, der ikke tilnærmelsesvis staar i Forhold til, hvad Fisken koster, naar den er anbragt paa Bordet omkring i Hjemmene, og Priser, der ikke staar i Forhold til den Anskaffelsessum, der er nødvendig for at komme i Besiddelse af de nødvendige Fiskeredskaber.

Lovforslaget tager Sigte paa, at der af Kriselaanefondens Midler skal bevilges indtil 400 000 Kr. til midlertidige Driftslaan til Fiskere. Om det Beløb vil vise sig tilstrækkeligt, kan jeg ikke paa det nuværende Tidspunkt udtale mig om; det er i hvert Fald ikke noget svimlende Beløb, naar man regner med, at mindst Halvdelen af alle erhvervsdrivende Fiskere her i Landet vil gøre Brug af Loven, og 500 Kr. er jo heller ikke noget stort Beløb under de nuværende Forhold. Der er imidlertid en Ting, jeg frygter for vil gøre, at Loven ikke kommer til at virke fuldt efter sin Hensigt, og det er det meget omtalte solidariske Ansvar. I disse vanskelige Tider har enhver nok med at klare sig selv, og vi ved, hvor vanskeligt det kan være i det daglige Liv at skulle laane 500 Kr. i en Bank. Banken er ikke tilfreds, saafremt den ikke faar en Kautionist for hver 100 Kr. Som sagt, jeg frygter for, at det solidariske Ansvar, som man fra anden Side lægger saa megen Vægt paa, vil bidrage til at hemme Udnyttelsen af Loven. Jeg hørte jo i Gaar, med hvilken Styrke den højtærede Landbrugsminister fremhævede sit Syn paa det solidariske Ansvar, og jeg vil sige, at det

var ikke saa daarligt, om Ansvarsfølelsen stadig var til Stede, ikke mindst under en Kriseperiode, men desværre mærker man, at den svigter paa saa mange Omraader.

Jeg indrømmer imidlertid, at dette Lovforslag byder paa nogle Lempelser. Det forlanger i Modsætning til den bestaaende Lov, at der kun skal være 10 Medlemmer, for at der kan oprettes en Forening, og der kræves heller ikke de Garantier, som kræves i den nugældende Lov af 1926 om Driftslaan til Fiskere. Jeg indrømmer, det er en Fordel, og maaske en ikke ringe. Endvidere stilles der i Udsigt, at enkelte Fiskere kan komme i Betragtning, men vel at mærke kun, naar vedkommende Kommunalbestyrelse skønner, at et Driftslaan er nødvendigt, og Kommunen overfor Statskassen garanterer for Halydelen af det med de enkelte Laan forbundne Tab. Hvor meget det betyder for de Fiskere, her er Tale om at hjælpe, skal jeg ikke udtale mig om, men eet ved jeg, at Kommunerne er slet ikke saa villige til at optræde som Garanter i saa Henseende; det høstede vi Erfaringer om i sin Tid, da Kommunerne skulde stille Garanti for de Statslaan, der ydedes med Boligbyggeri for Øje. Ude i Landkommunerne og i de smaa Provinsbyer har denne Garanti voldt ikke saa lidt Besvær, og jeg frygter for, at det samme skal blive Tilfældet her.

I Slutningen af Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag staar der:

„Medens Lovforslagets Bestemmelser om Adgang for Fiskere til Laan gennem Driftslaaneforeninger formentlig ikke vil kunne finde Anvendelse paa Færøerne, mener Regeringen, at der vil være Mulighed for, at færøske Fiskere vil kunne benytte den i Lovforslagets § 6 nævnte Adgang til at opnaa direkte Driftslaan.“

Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om det skal forstås paa den Maade, at de Beløb, der eventuelt bliver nødvendige til færøske Fiskere, skal holdes indenfor de 400 000 Kr., her er Tale om. Vort Parti ønsker de færøske Fiskere al mulig Støtte ogsaa paa dette Omraade, men skal Støtten hentes fra det Beløb, jeg her har omtalt, vil det jo yderligere formindske det Beløb, der bliver til Raadighed for vore hjemlige Fiskere. Det er et Spørgsmaal, jeg gerne ønsker Klarhed over.

Jeg vil ligeledes rette en anden Forespørgsel til den højtærede Landbrugsminister: Hvorfor stiller man ikke enkelte Fiskere og Fiskere, der tager Laan gennem Laaneforeninger, lige? I § 4 i det foreliggende Lovforslag staar der, at Laanet er afdragsfrit i de første to Aar og derefter skal afdra-